

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2007/60/EB

2007 m. spalio 23 d.

dėl potvynių rizikos įvertinimo ir valdymo

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 175 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Potvyniai gali tapti žmonių žūties ir jų persikėlimo priežastimi, padaryti žalą aplinkai, kelti didelį pavojų ekonominei plėtrai ir padaryti žalos ekonominei veiklai Bendrijoje.
- (2) Potvyniai – gamtos reiškinys, kurio neįmanoma išvengti. Tačiau tam tikra žmogaus veikla (pvz., žmonių gyvenviečių ir ekonominio turto gausėjimas salpose ir dėl žemės naudojimo sumažėjęs natūralus vandens sulaišymas) ir klimato kaita prisideda prie potvynių tikimybės ir jų neigiamų padarinių didėjimo.
- (3) Įmanoma ir pageidautina sumažinti neigiamų potvynių pasekmių riziką, ypač žmonių sveikatai ir gyvybei, aplinkai, kultūros paveldui, ekonominei veiklai ir infrastruktūrai. Tačiau siekiant, kad tokie potvynių rizikai sumažinti skirtos priemonės būtų veiksmingos, jos turėtų būti kiek įmanoma labiau koordinuojamos visame upės baseine.

(4) 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/60/EB, nustatančia Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus ⁽³⁾, siekiant geros ekologinės ir cheminės būklės kiekvienam upės baseino rajonui reikalaujama parengti upės baseino valdymo planus, ir tuo bus prisidedama prie potvynių poveikio sušvelninimo. Tačiau potvynių rizikos sumažinimas nėra vienas pagrindinių tos direktyvos tikslų ir joje taip pat neatsižvelgiama į būsimus klimato kaitos sąlygotus potvynių rizikos pokyčius.

(5) 2004 m. liepos 12 d. Komisijos komunikate Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui bei Regionų komitetui „Potvynių rizikos valdymas: potvynių prevencija, apsauga ir mažinimas“ pateikiama Komisijos analizė ir požiūris į potvynių rizikos valdymą Bendrijos lygiu ir teigiama, kad bendri bei suderinti veiksmai Bendrijos lygiu padėtų sukurti žymiai didesnę pridėtinę vertę ir pagerintų bendrą apsaugos nuo potvynių lygį.

(6) Veiksmingai potvynių prevencijai ir jų poveikio sumažinimui reikalingas ne tik koordinavimas tarp valstybių narių, bet ir bendradarbiavimas su trečiosiomis šalimis. Tai atitinka Direktyvą 2000/60/EB ir tarpvalstybinius potvynių rizikos valdymo principus, parengtus visų pirma pagal Jungtinių Tautų konvenciją dėl tarpvalstybinių vandentakių ir tarpvalstybinių ežerų apsaugos ir naudojimo, patvirtintą Tarybos sprendimu 95/308/EB ⁽⁴⁾, ir visus po to buvusius susitarimus dėl jos taikymo.

(7) 2001 m. spalio 23 d. Tarybos sprendime 2001/792/EB, Euratomas, nustatančiame Bendrijos mechanizmą sustiprintam bendradarbiavimui teikiant civilinės saugos pagalbą palengvinti ⁽⁵⁾, mobilizuojama valstybių narių parama ir pagalba nepaprastų ekstremalių situacijų, įskaitant potvynius, atveju. Civilinė sauga gali užtikrinti tinkamą pagalbą nukentėjusiems gyventojams ir pagerinti pasirengimą bei atstatymą.

⁽¹⁾ OL C 195, 2006 8 18, p. 37.

⁽²⁾ 2006 m. birželio 13 d. Europos Parlamento pozicija (OL C 300 E, 2006 12 9, p. 123), 2006 m. lapkričio 23 d. bendroji Tarybos pozicija (OL C 311 E, 2006 12 19, p. 10) ir 2007 m. balandžio 25 d. Europos Parlamento pozicija. 2007 m. rugsėjo 18 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ OL L 327, 2000 12 22, p. 1. Direktyva su pakeitimais, padarytais Sprendimu Nr. 2455/2001/EB (OL L 331, 2001 12 15, p. 1).

⁽⁴⁾ OL L 186, 1995 8 5, p. 42.

⁽⁵⁾ OL L 297, 2001 11 15, p. 7.

- (8) Pagal 2002 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2012/2002, įsteigiantį Europos Sąjungos solidarumo fondą ⁽¹⁾, galima teikti skubią finansinę pagalbą didelio masto nelaimės atveju, siekiant padėti nukentėjusiems žmonėms, gamtos zonoms, regionams ir šalims vėl atkurti kuo normaleresnes sąlygas. Tačiau fondo pagalba gali būti teikiama tik gelbėjimo operacijoms, o ne prieš ekstremalią situaciją.
- (9) Valstybės narės ir Bendrija, kurdamos su vandeniu ir žemės naudojimu susijusią politiką, turėtų apvarstyti galimą poveikį, kurį ši politika gali turėti potvynių rizikai ir potvynių rizikos valdymui.
- (10) Bendrijos teritorijoje kyla įvairių rūšių potvynių, pavyzdžiui, upių potvyniai, staigūs potvyniai, potvyniai miestuose, jūros potvyniai pakrantės teritorijose. Potvynių padaryta žala taip pat gali skirtis skirtingose Bendrijos šalyse ir regionuose. Todėl potvynių rizikos valdymo tikslus valstybės narės turėtų nustatyti pačios, o juos nustatant reikėtų atsižvelgti į vietos ir regiono aplinkybes.
- (11) Kai kuriose Bendrijos vietose, pavyzdžiui, mažai gyvenamose arba negyvenamose teritorijose arba teritorijose, kuriose nedaug ekonomiškai vertingo turto ar kurios nėra labai vertingos ekologiniu požiūriu, potvynių pavojus gali būti laikomas nedideliu. Potvynių rizika ir tolesnių veiksmų poreikis, pvz., galimybės sušvelninti potvynius įvertinimas, turėtų būti įvertinti kiekviename upių baseinų rajone ar valdymo vienetė.
- (12) Siekiant turėti parengtą efektyvią informacijos priemonę ir vertingą pagrindą prioritetams nustatyti bei tolesniems techniniams, finansiniams bei politiniams sprendimams, susijusiems su potvynių rizikos valdymu, priimti, būtina sudaryti potvynių grėsmės žemėlapius ir potvynių rizikos žemėlapius, parodančius galimą žalą, siejamą su skirtingų potvynių rūšių scenarijais, bei apimančius informaciją apie galimus aplinkos taršos šaltinius, atsiradusius dėl potvynių. Šiame kontekste valstybės narės turėtų įvertinti potvynių riziką didinančią veiklą.
- (13) Siekiant atitinkamoje teritorijoje išvengti neigiamų potvynių padarinių ir juos sumažinti, tikslinga parengti potvynių rizikos valdymo planus. Potvynių priežastys ir padariniai skirtingose Bendrijos šalyse ir regionuose skiriasi. Todėl potvynių rizikos valdymo planuose turėtų būti atsižvelgiama į tam tikras teritorijų, kurioms jie taikomi, ypatybes bei numatomi šių teritorijų poreikiams ir prioritetams specialiai pritaikyti sprendimai, tuo pat metu užtikrinant atitinkamą koordinavimą upių baseinų rajonuose ir skatinant pasiekti Bendrijos teisės aktuose nustatytus aplinkos apsaugos tikslus. Visų pirma valstybės narės turėtų susilaikyti nuo priemonių ar veiksmų, dėl kurių labai padidėja potvynių rizika kitose valstybėse narėse, nebent šios priemonės būtų suderintos ir būtų rastas bendras susijusių valstybių narių sprendimas.
- (14) Potvynių rizikos valdymo planuose pagrindinis dėmesys turėtų būti skiriamas prevencijai, apsaugai ir pasirengimui. Siekiant upėms suteikti daugiau ploto, juose, jei įmanoma, turėtų būti išnagrinėjamas salpų išlaikymas ir (arba) atkūrimas, taip pat priemonės, skirtos užkirsti kelią žalos žmogaus sveikatai, aplinkai, kultūriniam paveldui ir ekonominei veiklai atsiradimui bei šiai žalai sumažinti. Potvynių rizikos valdymo planų dalys, atsižvelgiant į galimą klimato kaitos poveikį potvynių kilimui, turėtų būti reguliariai peržiūrimos ir prireikus atnaujinamos.
- (15) Potvynių rizikos valdymo srityje labai svarbus solidarumo principas. Atsižvelgiant į tai, valstybės narės turėtų būti skatinamos siekti teisingai pasidalyti su potvynių rizikos valdymu vandentakiuose susijusią atsakomybę, kai jos bendrai nusprendžia visų naudai imtis tam tikrų priemonių.
- (16) Kad būtų išvengta darbo dubliavimosi, valstybėms narėms turėtų būti suteikta teisė naudotis esamais preliminariais potvynių rizikos įvertinimais, potvynių grėsmės bei rizikos žemėlapiais ir potvynių rizikos valdymo planais, o tai leistų įgyvendinti šios direktyvos tikslus ir įvykdyti jos reikalavimus.
- (17) Upių baseinų valdymo planų rengimas pagal Direktyvą 2000/60/EB ir potvynių rizikos valdymo planų rengimas pagal šią direktyvą yra integruoto upių baseinų valdymo dalys. Todėl vykdant šiuos du procesus reikėtų pasinaudoti galimybėmis pasiekti bendrą sinergiją ir naudą, atsižvelgiant į Direktyvoje 2000/60/EB nustatytus aplinkosaugos tikslus, užtikrinant išteklių efektyvumą ir protingą jų naudojimą, tačiau tuo pat metu pripažįstant, kad kompetentingos institucijos ir valdymo vienetai pagal šią direktyvą ir Direktyvą 2000/60/EB galėtų būti skirtingi.
- (18) Valstybės narės savo vertinimus, žemėlapius ir planus turėtų grįsti atitinkama pažangiąja patirtimi ir pažangiausiomis turimomis technologijomis, nesudarančiomis pernelyg didelių išlaidų potvynių rizikos valdymo srityje.

⁽¹⁾ OL L 311, 2002 11 14, p. 3.

- (19) Jei vandens telkiniai naudojami keliomis paskirtimis skirtingoms tvarios žmogaus veiklos rūšims (pvz., potvynių rizikos valdymui, ekologijai, vidaus laivybai ar hidroelektrinėms) ir toks naudojimas turi poveikį vandens telkiniams, Direktyvoje 2000/60/EB numatytas aiškus ir skaidrus procesas sprendžiant problemas, susijusias su tokiu naudojimu ir poveikiu, įskaitant galimas „geros būklės“ arba „neprastėjimo“ tikslų išimtis pagal jos 4 straipsnį. Sąnaudų susigrąžinimas numatytas Direktyvos 2000/60/EB 9 straipsnyje.
- (20) Šiai direktyvai įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti patvirtintos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽¹⁾.
- (21) Visų pirma Komisijai reikėtų suteikti įgaliojimus pritaikyti Priedą prie mokslinės ir techninės pažangos. Kadangi šios priemonės yra bendro pobūdžio ir yra skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas, jos turi būti patvirtintos taikant Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnyje numatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.
- (22) Šioje direktyvoje gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, kurie pirmiausia yra pripažinti Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje. Ypatingai ja siekiama skatinti į Bendrijos politiką integruoti aukšto lygio aplinkos apsaugą pagal tvaraus vystymosi principą, kaip nustatyta Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 37 straipsnyje.
- (23) Kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. nustatyti potvynių žalos rizikos sumažinimo priemonių sistemą, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl veiksmo masto ir poveikio, to tikslo būtų geriau siekti Bendrijos lygmeniu, laikydami Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti.
- (24) Pagal subsidiarumo ir proporcingumo principus bei prie Sutarties pridėtą Protokolą dėl subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo bei atsižvelgiant į esamus valstybių narių pajėgumus, reikėtų numatyti daugiau lankstumo vietas ir regiono lygmenimis, ypač klausimais, susijusiais su valdžios institucijų organizacija ir atsakomybe.
- (25) Pagal Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisės aktų leidybos ⁽²⁾ 34 punktą valstybės narės yra raginamos savo ir Bendrijos interesų labui parengti lenteles, kurios kiek įmanoma geriau iliustruotų šios direktyvos ir jos perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių tarpusavio santykį, ir viešai jas paskelbti.

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Šios direktyvos tikslas – nustatyti potvynių rizikos įvertinimo ir valdymo sistemą siekiant sumažinti neigiamas potvynių Bendrijoje pasekmes žmonių sveikatai, aplinkai, kultūros paveldui ir ekonominei veiklai.

2 straipsnis

Šioje direktyvoje, be sąvokų „upė“, „upės baseinas“, „pabaseinis“ ir „upės baseino rajonas“, kurios yra apibrėžtos Direktyvos 2000/60/EB 2 straipsnyje, taip pat vartojamos šios sąvokos:

- 1) potvynis – laikinas žemės, kuri paprastai nėra po vandeniu, užtvindymas. Tai apima upių, kalnų upių srovių, Viduržemio pajūrio trumpalaikių vandentakių potvynius ir jūros potvynius pakrantės teritorijose bei gali neapimti potvynių iš kanalizacijos sistemų;
- 2) potvynio rizika – potvynio tikimybės ir galimų su potvyniu susijusių neigiamų pasekmių žmonių sveikatai, aplinkai, kultūros paveldui ir ekonominei veiklai derinys.

3 straipsnis

1. Šios direktyvos tikslais valstybės narės naudojasi priemonėmis, numatytomis Direktyvos 2000/60/EB 3 straipsnio 1, 2, 3, 5 ir 6 dalyse.

2. Tačiau įgyvendindamos šią direktyvą valstybės narės gali:

- a) paskirti kompetentingas valdžios institucijas, kurios nėra nurodytos pagal Direktyvos 2000/60/EB 3 straipsnio 2 dalį;
- b) nurodyti tam tikras pakrantės teritorijas ar atskirus upės baseinus bei priskirti juos kitam valdymo vienetui nei jie priskirti pagal Direktyvos 2000/60/EB 3 straipsnio 1 dalį.

⁽¹⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2006/512/EB (OL L 200, 2006 7 22, p. 11).

⁽²⁾ OL C 321, 2003 12 31, p. 1.

Šiais atvejais valstybės narės iki 2010 m. gegužės 26 d. pateikia Komisijai Direktyvos 2000/60/EB I priede nurodytą informaciją. Šiuo tikslu nuorodos į kompetingas valdžios institucijas ir upės baseinų rajonus laikomos nuorodomis į šiame straipsnyje nurodytas kompetingas valdžios institucijas ir valdymo vienetą. Valstybės narės apie bet kokius pagal šią dalį pateiktos informacijos pasikeitimus Komisijai praneša per tris mėnesius nuo tų pasikeitimų įsigaliojimo.

II SKYRIUS

PRELIMINARUS POTVYNIŲ RIZIKOS ĮVERTINIMAS

4 straipsnis

1. Valstybės narės pagal šio straipsnio 2 dalį atlieka kiekvieno upės baseino rajono arba 3 straipsnio 2 dalies b punkte nurodyto valdymo vieneto arba jų teritorijoje esančios tarpvalstybinio upės baseino rajono dalies preliminarų potvynių rizikos įvertinimą.

2. Šis preliminarus potvynių rizikos įvertinimas, pagrįstas turima ar iš turimos gaunama informacija, pvz., ilgalaikių pokyčių apskaita ir studijomis, ypač apie klimato kaitos poveikį potvyniams, atliekamas siekiant parengti galimos rizikos įvertinimą. Įvertinimas apima bent:

- a) tinkamo mastelio upės baseino rajono žemėlapius, kuriuose nurodomos upės baseinų, pabaseinių ir, jei yra, pakrantės teritorijų ribos, nurodant topografiją ir žemės naudojimą;
- b) praeityje įvykusių potvynių, turėjusių didelį neigiamą poveikį žmonių sveikatai, aplinkai, kultūros paveldui ir ekonominei veiklai, jeigu ir ateityje vis dar tikimasi panašių įvykių, apibūdinimą, įskaitant potvynių mastą bei pasiūalinimo kryptis ir jų sukulto neigiamo poveikio įvertinimą;
- c) praeityje įvykusių didelių potvynių apibūdinimą, jeigu galima numatyti, kad panašūs įvykiai ateityje sukels dideles neigiamas pasekmes;

ir, priklausomai nuo konkrečių valstybių narių poreikių, apima:

- d) būsimų potvynių galimų neigiamų pasekmių žmonių sveikatai, aplinkai, kultūros paveldui ir ekonominei veiklai įvertinimą, kuo labiau atsižvelgiant į tokius aspektus kaip topografija, vandentakių padėtis ir jų bendros hidrologinės bei geomorfologinės ypatybės, įskaitant salpas kaip natūralias sulaukymo zonas, esamos žmonių sukurtos apsaugos nuo potvynių infrastruktūros veiksmingumas, gyvenamų teritorijų padėtis, ekonominės veiklos teritorijos ir ilgalaikiai pokyčiai, įskaitant klimato kaitos poveikį potvynių pasireiškimui.

3. Tarpvalstybinių upės baseinų rajonų arba bendrų su kitomis valstybėmis narėmis 3 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytų valdymo vienetų atveju valstybės narės užtikrina, kad atitinkamos kompetentingos institucijos keistųsi reikiama informacija.

4. Valstybės narės atlieka preliminarų potvynių rizikos įvertinimą iki 2011 m. gruodžio 22 d.

5 straipsnis

1. Remdamosi 4 straipsnyje nurodytu preliminarium potvynių rizikos įvertinimu, valstybės narės nurodo tas kiekvienos upės baseino rajono ar 3 straipsnio 2 dalies b punkte nurodyto valdymo vieneto, ar jų teritorijoje esančios tarpvalstybinio upės baseino rajono dalies teritorijas, dėl kurių jos padarė išvadą, kad yra galima didelė potvynių rizika arba yra tikimybė, kad gali kilti potvynis.

2. Tarpvalstybiniam upės baseino rajonui ar 3 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytam bendram su kita valstybe nare valdymo vienetui priklausančių teritorijų nurodymas pagal 1 dalį derinamas su susijusiomis valstybėmis narėmis.

III SKYRIUS

POTVYNIŲ GRĖSMĖS ŽEMĖLAPIAI IR POTVYNIŲ RIZIKOS ŽEMĖLAPIAI

6 straipsnis

1. Valstybės narės upės baseino rajono ar 3 straipsnio 2 dalies b punkte nurodyto valdymo vieneto lygiu pagal 5 straipsnio 1 dalį nurodytoms teritorijoms parengia tinkamiausio mastelio potvynių grėsmės žemėlapius ir potvynių rizikos žemėlapius.

2. Rengdamos potvynių grėsmės žemėlapius ir potvynių rizikos žemėlapius pagal 5 straipsnį nurodytoms bendroms su kitomis valstybėmis narėmis teritorijoms atitinkamos valstybės narės iš anksto keičiasi informacija.

3. Potvynių grėsmės žemėlapiai apima geografines teritorijas, kurios galėtų būti užtvindytos pagal toliau išvardytus scenarijus:

- a) mažos tikimybės potvynių arba ekstremalių situacijų atvejais;
- b) vidutinės tikimybės potvynių atvejais (tikėtinas pasikartojimas ≥ 100 metų);
- c) jei tikslinga, didelės tikimybės potvynių atvejais.

4. Kiekvieno 3 dalyje nurodyto scenarijaus atveju pateikiama informacija apie:

- a) potvynio mastą;
 - b) atitinkamai vandens gylį ar lygį;
 - c) jei tikslinga, tvinimo greitį arba atitinkamą vandens srautą.
5. Potvynių rizikos žemėlapiuose nurodomos galimos su 3 dalyje nurodytais potvynių scenarijais susijusios neigiamos pasekmės, kurios apibūdinamos nurodant:

- a) orientacinių galinčių nukentėti gyventojų skaičių;
- b) galinčioje nukentėti teritorijoje vykdomos ekonominės veiklos rūšį;
- c) įrenginius, nurodytus 1996 m. rugsėjo 24 d. Tarybos direktyvos 96/61/EB dėl taršos integruotos prevencijos ir kontrolės ⁽¹⁾ I priede, kurie užtvindymo atveju galėtų sukelti atsitiktinę taršą, ir galinčias nukentėti saugomas teritorijas, nurodytas Direktyvos 2000/60/EB IV priedo 1 dalies i, iii ir v punktuose;
- d) kitą informaciją, kuri, valstybės narės nuomone, yra naudinga, pvz., teritorijas, kuriose tikėtini potvyniai, savo sudėtyje turintys didelį pernešamų nuosėdų kiekį ir galintys sukelti susikaupusių nuolaužų tėkmę, bei informaciją apie kitus svarbius taršos šaltinius.

6. Valstybės narės gali nuspręsti, kad pakrantės teritorijoms, kuriose yra užtikrintas tinkamas apsaugos lygis, potvynių grėsmės žemėlapiai rengiami tik 3 dalies a punkte nurodytais atvejais.

7. Valstybės narės gali nuspręsti, kad teritorijoms, kuriose potvyniai kyla dėl požeminio vandens šaltinių, potvynių grėsmės žemėlapiai rengiami tik 3 dalies a punkte nurodytais atvejais.

8. Valstybės narės užtikrina, kad potvynių grėsmės žemėlapiai ir potvynių rizikos žemėlapiai būtų parengti iki 2013 m. gruodžio 22 d.

IV SKYRIUS

POTVYNIŲ RIZIKOS VALDYMO PLANAI

7 straipsnis

1. Remdamosi 6 straipsnyje nurodytais žemėlapiais pagal šio straipsnio 2 ir 3 dalis valstybės narės parengia teritorijų, nurodytų 5 straipsnio 1 dalyje, ir teritorijų, nurodytų 13 straipsnio

1 dalies b punkte, potvynių rizikos valdymo planus, suderintus upės baseino rajono arba 3 straipsnio 2 dalies b punkte nurodyto valdymo vieneto lygiu.

2. Valstybės narės nustato teritorijų, nurodytų 5 straipsnio 1 dalyje, ir teritorijų, nurodytų 13 straipsnio 1 dalies b punkte, atitinkamus potvynių rizikos valdymo tikslus, daugiausiai dėmesio sutelkdamos į galimų neigiamų potvynių pasekmių žmonių sveikatai, aplinkai, kultūros paveldui ir ekonominei veiklai sumažinimą, ir, jei laikoma tikslinga, į nestruktūrizuotas iniciatyvas ir (arba) į potvynio tikimybės sumažinimą.

3. Potvynių rizikos valdymo planai apima priemones, skirtas pagal 2 dalį nustatytiems tikslams pasiekti, ir priedo A dalyje nustatytas sudedamąsias dalis.

Potvynių rizikos valdymo planuose turi būti atsižvelgiama į atitinkamus aspektus, pavyzdžiui, kaštus ir naudą, potvynių mastą ir vandens pasišalinimo kryptis bei teritorijas, turinčias potvynių vandens sulaikymo potencialą, pvz., natūralias salpas, Direktyvos 2000/60/EB 4 straipsnyje nustatytus aplinkos apsaugos tikslus, dirvožemio ir vandens valdymą, teritorijų planavimą, žemės naudojimą, gamtos išsaugojimą, laivybą ir uostų infrastruktūrą.

Potvynių rizikos valdymo planai apima visus potvynių rizikos valdymo aspektus, daugiausia dėmesio skiriant prevencijai, apsaugai, pasirengimui, įskaitant potvynių prognozes bei išankstinio perspėjimo sistemas, ir atsižvelgiant į konkretaus upės baseino ar pabaseinio ypatybes. Be to, potvynių rizikos valdymo planai gali apimti tvaraus žemės panaudojimo praktikos skatinimą, vandens sulaikymo gerinimą ir kontroliuojamą tam tikrų teritorijų užtvindymą potvynio atveju.

4. Solidarumo labui potvynių rizikos valdymo planai, parengti vienoje valstybėje narėje, neturi apimti priemonių, kurios dėl savo masto ir poveikio labai padidina potvynių riziką kitų šalių žemupio ar aukštupio regionuose tame pačiame upės baseine ar pabaseinyje, išskyrus atvejus, kai pagal 8 straipsnį šios priemonės yra suderintos ir atitinkamos valstybės narės susitaria dėl bendro sprendimo.

5. Valstybės narės užtikrina, kad potvynių rizikos valdymo planai būtų parengti ir paskelbti iki 2015 m. gruodžio 22 d.

8 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad upių baseinų rajonams ar tik jų teritorijose esantiems 3 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytiems valdymo vienetais būtų parengtas vienas potvynių rizikos valdymo planas arba parengti keli potvynių rizikos valdymo planai, kurie būtų derinami upės baseino rajono lygiu.

⁽¹⁾ OL L 257, 1996 10 10, p. 26. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 166/2006 (OL L 33, 2006 2 4, p. 1).

2. Kai tarpvalstybinis upės baseino rajonas arba 3 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytas valdymo vienetas yra tik Bendrijos teritorijoje, valstybės narės užtikrina derinimą, leidžiantį parengti vieną tarpvalstybinį potvynių rizikos valdymo planą arba kelis potvynių rizikos valdymo planus, kurie derinami tarpvalstybinio upės baseino rajono lygiu. Jei tokie planai neparengiami, valstybės narės parengia potvynių rizikos valdymo planus, apimančius bent jų teritorijoje esančias tarpvalstybinio upės baseino rajono dalis, kuo labiau juos suderinusios tarpvalstybinio upės baseino rajono lygiu.

3. Kai tarpvalstybinis upės baseino rajonas arba 3 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytas valdymo vienetas driekiasi ir už Bendrijos sienų, valstybės narės deda pastangas, kad parengtų vieną tarpvalstybinį potvynių rizikos valdymo planą arba kelis potvynių rizikos valdymo planus, kurie derinami tarpvalstybinio upės baseino rajono lygiu; jeigu tai neįmanoma, jų teritorijose esančioms tarpvalstybinio upės baseino rajono dalims taikoma 2 dalis.

4. Jeigu bendrą pabaseinį turinčios šalys mano, kad tai yra tikslinga, 2 ir 3 dalyse nurodyti potvynių rizikos valdymo planai papildomi išsamesniais potvynių rizikos valdymo planais, kurie derinami tarpvalstybinių pabaseinių lygiu.

5. Kai valstybė narė nustato problemą, turinčią poveikį potvynių rizikos valdymui jos vandenyse, kurios išspręsti pati valstybė narė negali, ji gali pranešti apie tą problemą Komisijai ir kitoms atitinkamoms valstybėms narėms bei pateikti rekomendacijas, kaip ją išspręsti.

Komisija atsako į visus valstybių narių pranešimus ar rekomendacijas per šešių mėnesių laikotarpį.

V SKYRIUS

DERINIMAS SU DIREKTYVA 2000/60/EB, VISUOMENĖS INFORMAVIMAS IR KONSULTAVIMASIS

9 straipsnis

Valstybės narės imasi tinkamų veiksmų šios direktyvos ir Direktyvos 2000/60/EB taikymo derinimui, sutelkdamos dėmesį į galimybes didinti veiksmingumą, gerinti pasikeitimą informacija ir pasiekti bendrą sinergiją bei naudą atsižvelgiant į aplinkos apsaugos tikslus, nustatytus Direktyvos 2000/60/EB 4 straipsnyje. Visų pirma:

1) pirmieji potvynių grėsmės žemėlapiai ir potvynių rizikos žemėlapiai rengiami ir vēlesnės jų peržiūros, kaip nurodyta šios direktyvos 6 ir 14 straipsniuose, atliekamos taip, kad juose esanti informacija atitiktų atitinkamą pagal Direktyvą 2000/60/EB pateiktą informaciją. Jie derinami ir gali būti įtraukti į Direktyvos 2000/60/EB 5 straipsnio 2 dalyje numatytas peržiūras;

2) pirmieji potvynių rizikos valdymo planai rengiami ir vēlesnės jų peržiūros, kaip nurodyta šios direktyvos 7 ir 14 straipsniuose, atliekamos derinant su Direktyvos 2000/60/EB 13 straipsnio 7 dalyje numatytais upių baseinų valdymo planų peržiūromis, ir jie gali būti įtraukiami į šias peržiūras;

3) aktyvus visų suinteresuotų šalių dalyvavimas pagal šios direktyvos 10 straipsnį, jei tikslinga, derinamas su aktyviu suinteresuotų šalių dalyvavimu pagal Direktyvos 2000/60/EB 14 straipsnį.

10 straipsnis

1. Remdamosi taikomais Bendrijos teisės aktais, valstybės narės sudaro galimybes visuomenei susipažinti su preliminarium potvynių rizikos įvertinimu, potvynių grėsmės žemėlapiams, potvynių rizikos žemėlapiams ir potvynių rizikos valdymo planais.

2. Valstybės narės skatina suinteresuotas šalis aktyviai dalyvauti rengiant, peržiūrint ir atnaujinant IV skyriuje nurodytus potvynių rizikos valdymo planus.

VI SKYRIUS

ĮGYVENDINIMO PRIEMONĖS IR PAKEITIMAI

11 straipsnis

1. Taikant 12 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą, Komisija gali patvirtinti techninius formatus, skirtus duomenų, įskaitant statistinius ir kartografinius duomenis, tvarkymui ir perdavimui Komisijai. Techniniai formatai turėtų būti patvirtinti ne vėliau kaip prieš dvejus metus iki atitinkamai 4 straipsnio 4 dalyje, 6 straipsnio 8 dalyje ir 7 straipsnio 5 dalyje nurodytų datų, atsižvelgiant į esamus standartus bei atitinkamų Bendrijos aktų pagrindu parengtus formatus.

2. Atsižvelgdama į peržiūros ir atnaujinimo laikotarpius, Komisija gali pritaikyti priedą prie mokslinės ir techninės pažangos.

Šios priemonės, kuriomis siekiama iš dalies pakeisti šios direktyvos neesmines nuostatas, patvirtinamos taikant 12 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

12 straipsnis

1. Komisijai padeda Direktyvos 2000/60/EB 21 straipsniu įsteigtas komitetas.

2. Jeigu daroma nuoroda šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į jo 8 straipsnį.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje numatytas laikotarpis – trys mėnesiai.

3. Jeigu daroma nuoroda į šią dalį, taikomos Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į jo 8 straipsnį.

VII SKYRIUS

PEREINAMOJO LAIKOTARPIO PRIEMONĖS

13 straipsnis

1. Valstybės narės gali nuspręsti neatlikti 4 straipsnyje nurodyto preliminarus potvynio rizikos įvertinimo tuose upių baseinuose, pabaseiniuose ar pakrantės teritorijose, kur:

- a) iki 2010 m. gruodžio 22 d. jos jau atliko rizikos įvertinimą ir nustatė, kad egzistuoja potencialiai didelė potvynių rizika arba manoma, jog ji gali atsirasti, todėl ta teritorija priskirtina 5 straipsnio 1 dalyje nurodytoms teritorijoms, arba
- b) iki 2010 m. gruodžio 22 d. jos nusprendė parengti potvynių grėsmės žemėlapius ir potvynių rizikos žemėlapius bei parengti potvynių rizikos valdymo planus pagal atitinkamas šios direktyvos nuostatas.

2. Valstybės narės gali nuspręsti naudoti potvynių grėsmės žemėlapius ir potvynių rizikos žemėlapius, kurie buvo užbaigti iki 2010 m. gruodžio 22 d., jeigu tokiuose žemėlapiuose pateikiama informacija atitinka 6 straipsnyje nustatytus reikalavimus.

3. Valstybės narės gali nuspręsti naudoti potvynių rizikos valdymo planus, kurie buvo užbaigti iki 2010 m. gruodžio 22 d., jeigu tokių planų turinys atitinka 7 straipsnyje nustatytus reikalavimus.

4. 1, 2 ir 3 dalys taikomos nepažeidžiant 14 straipsnio.

VIII SKYRIUS

PERŽIŪROS, ATASKAITOS IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

14 straipsnis

1. Preliminarus potvynių rizikos įvertinimas arba 13 straipsnio 1 dalyje nurodytas įvertinimas ir sprendimai peržiūrimi ir prireikus atnaujinami iki 2018 m. gruodžio 22 d., po to – kas šešerius metus.

2. Potvynių grėsmės žemėlapiai ir potvynių rizikos žemėlapiai peržiūrimi ir prireikus atnaujinami iki 2019 m. gruodžio 22 d., po to – kas šešerius metus.

3. Potvynių rizikos valdymo planas (-ai), įskaitant priedo B dalyje nurodytas sudedamąsias dalis, peržiūrimas (-i) ir prireikus atnaujinamas (-i) iki 2021 m. gruodžio 22 d., po to – kas šešerius metus.

4. Atliekant 1 ir 3 dalyse nurodytas peržiūras atsižvelgiama į tikėtiną klimato kaitos poveikį potvynių kilimui.

15 straipsnis

1. Valstybės narės sudaro galimybę Komisijai susipažinti su preliminarium potvynių rizikos įvertinimu, potvynių grėsmės žemėlapiais, potvynių rizikos žemėlapiais ir potvynių rizikos valdymo planais, nurodytais 4, 6 ir 7 straipsniuose, bei jų peržiūromis ir, kai taikoma, – jų atnaujinimu, per tris mėnesius nuo atitinkamai 4 straipsnio 4 dalyje, 6 straipsnio 8 dalyje, 7 straipsnio 5 dalyje ir 14 straipsnyje nurodytų datų.

2. Valstybės narės praneša Komisijai apie sprendimus, priimtus pagal 13 straipsnio 1, 2 ir 3 dalis, ir sudaro jai galimybę susipažinti su atitinkama informacija iki atitinkamai 4 straipsnio 4 dalyje, 6 straipsnio 8 dalyje ir 7 straipsnio 5 dalyje nurodytų datų.

16 straipsnis

Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai iki 2018 m. gruodžio 22 d., po to – kas šešerius metus pateikia pranešimą apie šios direktyvos įgyvendinimą. Rengiant šį pranešimą atsižvelgiama į klimato kaitos poveikį.

17 straipsnis

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 2009 m. lapkričio 26 d., įgyvendina šią direktyvą. Jos nedelsdamos apie tai praneša Komisijai.

Valstybės narės, patvirtindamos tas priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Valstybės narės nustato tokios nuorodos pateikimo tvarką.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

18 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

19 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre, 2007 m. spalio 23 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

H.-G. PÖTTERING

Tarybos vardu

Pirmininkas

M. LOBO ANTUNES

PRIEDAS

A. Potvynių rizikos valdymo planai

I. Pirmųjų potvynių rizikos valdymo planų sudedamosios dalys:

- 1) preliminarus potvynių rizikos įvertinimo išvados, kaip reikalaujama II skyriuje, pateikiamos upės baseino rajono arba 3 straipsnio 2 dalies b punkte nurodyto valdymo vieneto suvestinio žemėlapiu, kuriame pažymėtos teritorijos, kurios yra nurodytos pagal 5 straipsnio 1 dalį ir kurioms yra taikomas šis potvynių rizikos valdymo planas, forma;
- 2) pagal III skyrių parengti ar pagal 13 straipsnį jau turimi potvynių grėsmės ir potvynių rizikos žemėlapiai bei išvados, kurios gali būti padarytos pagal šiuos žemėlapius;
- 3) atitinkamų potvynių rizikos valdymo tikslų, nustatytų pagal 7 straipsnio 2 dalį, apibūdinimas;
- 4) suvestinė priemonių ir jų prioritetų, padedančių siekti atitinkamų potvynių rizikos valdymo tikslų, įskaitant priemones, kurių imamasi pagal 7 straipsnį, ir su potvyniais susijusias priemones, kurių imamasi pagal kitus Bendrijos teisės aktus, įskaitant 1985 m. birželio 27 d. Tarybos direktyvą 85/337/EEB dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo ⁽¹⁾, 1996 m. gruodžio 9 d. Tarybos direktyvą 96/82/EB dėl didelių, su pavojingomis medžiagomis susijusių avarijų pavojaus kontrolės ⁽²⁾, 2001 m. birželio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2001/42/EB dėl tam tikrų planų ir programų pasekmių aplinkai įvertinimo ⁽³⁾ ir Direktyvą 2000/60/EB;
- 5) bendrų upės baseinų ar pabaseinių atveju – metodikos, kurią nustato atitinkamos valstybės narės, taikomos atliekant kaštų ir naudos analizę, naudojamą vertinant tarpvalstybinį poveikį turinčias priemones, jeigu tokia metodika yra, aprašymas.

II. Plano įgyvendinimo apibūdinimas:

- 1) prioritetų nustatymo ir pažangos įgyvendinant planą stebėjimo būdo aprašymas;
- 2) visuomenės informavimo ar konsultavimosi priemonių/veiksmų, kurių buvo imtasi, suvestinė;
- 3) kompetentingų institucijų sąrašas ir, jei tikslinga, derinimo proceso tarpvalstybiniame upės baseino rajone ir derinimo su Direktyva 2000/60/EB proceso aprašymas.

B. Vėlesnių atnaujintų potvynių rizikos valdymo planų sudedamosios dalys:

- 1) visi pakeitimai ar atnaujinimai po ankstesnės potvynių rizikos valdymo plano redakcijos paskelbimo, įskaitant peržiūrų, atliktų laikantis 14 straipsnio, suvestinę;
- 2) pažangos, padarytos siekiant 7 straipsnio 2 dalyje nurodytų tikslų, įvertinimas;
- 3) priemonių, kurios buvo numatytos ankstesnėje potvynių rizikos valdymo plano redakcijoje ir kurių buvo planuojama imtis, tačiau nebuvo imtasi, aprašymas ir paaiškinimas;
- 4) visų papildomų priemonių, kurių buvo imtasi po ankstesnės potvynių rizikos valdymo plano redakcijos paskelbimo, aprašymas.

⁽¹⁾ OL L 175, 1985 7 5, p. 40. Direktyva su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/35/EB (OL L 156, 2003 6 25, p. 17).

⁽²⁾ OL L 10, 1997 1 14, p. 13. Direktyva su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/105/EB (OL L 345, 2003 12 31, p. 97).

⁽³⁾ OL L 197, 2001 7 21, p. 30.